

Tid voxer med Rente og Rentens Rente, komme ham, eller, hvis han er ugift, hans Efterladte tilgode.

I dette Tilfælde vil det derimod være muligt for Theatret, uden Anvendelse af andre Midler end de nu engang som Bidrag til Forsørgelse af Personalet bestemte — og det bør vistnok isaafald heller ikke undlades —, saafremt den Paagjældende er gift, da ad directe Veie at drage nogen Omsorg for hans Ugtefælle ved fremdeles i Næsten af de 30 Aar at henlægge det sædvanlige årlige Beløb til Fordeel for hende og dertil endvidere at lægge den Rente og Rentens Rente, som yderligere falder af den for ham opsparede Capital. Hvad der saaledes opspares til Fordeel for hende, bør dog formeentligt ikke komme hende tilgode, hvis hendes Ugtefælle døer i Theatrets Tjeneste, da hun isaafald vil komme til at oppebære det for ham selv opsparede Beløb, og det bliver saaledes kun at anvende til hendes Forsørgelse, saafremt han endnu i levende Live udtræder af Theatrets Tjeneste, og hun derhos overlever ham, ligesom det derhos aldrig bør komme Andre end hende selv personlig tilgode. I alle andre Tilfælde synes Beløbet derimod rettest at burde tilflyde Theatrets Understøttelsesfond.

§§ 15—17.

De i disse Paragrapher optagne Bestemmelser om, hvorvidt et paa et vist Aaremaal indgaaet Contractforhold til Theatret kan opløses inden Contractstidens Udløb enten fra den ene eller den anden Side, og hvorledes der isaafald nærmere bliver at forholde, ere formeentligt i alt Væsentligt overensstemmende med Forholdets Natur og trænge saaledes neppe til nogen videre Forklaring. Commissionen skal derfor med Hensyn til samme indskrænke sig til at bemærke, at den ved deres Udarbejdelse har stræbt efter saavidt muligt at dele ligeligt imellem de tvende forffjellige Parter.

Bestemmelsen i § 17 om, hvorledes der skal forholdes med en opsparet Capital eller en Deel af samme, naar den i Genhold til §§ 15 og 16 ikke skal komme den Paagjældende selv tilgode, er overensstemmende med den i §§ 11, 13 og 14 for de der omhandlede, tildeels bestættede Tilfælde givne Forfkrift.

§ 18.

At Bestemmelserne i §§ 10—13 og §§ 15—17 idethele bør komme til Anvendelse ogsaa i de Tilfælde, hvor det er en Kvinde, der har indgaaet Contract med Theatret paa et vist Aaremaal, behøver neppe nogen nærmere Begrundelse. Bestemmelsen i § 10 om, hvem den opsparede Capital skal tilfalde, naar den Paagjældende døer i Theatrets Tjeneste og efterlader sig baade en Ugtefælle og Livsarvinger, bør dog formeentligt ikke komme til Anvendelse, hvor der er Tale om en Kvinde, der har staaet i Theatrets Tjeneste, idet der ikke synes at være den samme Grund til, at hendes Ugtefælle skulde gaae forud for hendes Livsarvinger, som der omvendt er til at lade Hustruen gaae forud for Livsarvingerne, hvor den, der har staaet i Theatrets Tjeneste, er en Mand.

Bestemmelsen i § 14 om, at der, naar den for en Mandsperson, som staaer i Theatrets Tjeneste, opsparede Capital har naaet en vis Størrelse, skal opspares en særlig Capital til Fordeel for hans Hustru, er der ingen Grund til omvendt at bringe i Anvendelse til Fordeel for Manden, hvor den for hans Hustru, der staaer i Theatrets Tjeneste, opsparede Capital naaer en tilsvarende Størrelse, og som en Folge deraf bør Reglerne i § 13 gjælde ogsaa i de Tilfælde, hvor de Kvinder, der staae i Theatrets Tjeneste, ere gifte.

Endnu skal det kun bemærkes, at det formeentlig tør betragtes som en Selvfølge og saaledes ikke behøver særligt at udtales i Loven, at de i de foregaaende Paragrapher (§§ 9—17) indeholdte Bestemmelser uforandret ville være at bringe til Anvendelse ogsaa i de Tilfælde, hvor begge Ugtefæller staae i Theatrets Tjeneste og have indgaaet Contract med det paa et vist Aaremaal.

§ 19.

I den Oversigt over Theatrets oeconomicke Forhold fra 1ste April 1850 til 30te Juni 1868, som Commissionen har ladet udarbejde, findes der Side 194—200 en udførlig Fremstilling af de om Spillepræmien eller den saakaldte „Fou" ved det kongelige Theater gjældende Regler, saaledes